सर्गः १५ काषायपरिवीतेन स्वपदार्पितचक्षुषा । अन्व मीयत शुद्धेति शान्तेन वपुषैव सा ॥ ७७ ॥ जनास्त दालोकपथात्प्रतिसंहृतचक्षुषः । तस्थुस्तेऽधोमुखाः सर्व्वे फलिता इव शालयः ॥ ७८ ॥ तां दृष्टिविषये भर्त्तुर्मुनिरास्थितविष्टरः । कुरु निःसंशयं वत्से स्ववृत्ते लोकमित्यशात् ॥ ७९ ।

काषायेति । जनैः सा सीता वपुषा शरीरेणैव शुद्धेति अन्व मीयत अनुमिता किं० वं कषायेण रञ्जकद्रव्यविशेषेण रक्तं काषायं वस्त्रं तेन परिवीतेन आच्छादितेन पु० किं० वं स्वस्य वपुषः पदे अर्पितं चक्षुर्नेत्रं यस्मिन् तेन पु० किं० वं शान्तेन ॥ ७७ ॥ जनादिति । सर्व्वे ते जना अवाङ्मुखा अधोमुखास्तस्थुः स्थिताः किं० जं तस्याः सीताया आलोको दर्शनं तस्य पथो मार्गात् प्रतिसंहृतानि निवर्तितानि चक्षूंषि नेत्राणि यैस्ते के इव फलिताः सञ्जातफलाः शालयो धान्यानीव ॥ ७८ ॥ तामिति । मुनिस्तां सीतामिति अशात् शास्तिस्म किं० मुं आस्थितमाश्रितं विष्टरमासनं येन सः इति किं० हे वत्सेपुत्रि भर्त्तुः पत्युर्दृष्टेर्नेत्रस्य विषये गोचरे लोकं जनं स्ववृत्ते स्वशीले निः संशयं गतसन्देहं कुरु ॥ ७९ ॥